

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

บุตร ชุณหิเศษ วิเศษสุวรรณภูมิ + นางสะอาด รัตนกุล

คำประกาศเกียรติคุณ
นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ
 ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ นามปากกา “พนมเทียน” ปัจจุบันอายุ 69 ปี เกิดเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2474 ที่จังหวัดปัตตานี เป็นนักเขียนผู้สร้างผลงานทางวรรณศิลป์ที่ทรงคุณค่าไว้อย่างมากมายและต่อเนื่องมาเกือบ 5 ทศวรรษ ผลงานของเขาปรากฏแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของผู้่านตลอดมา โดยเฉพาะนวนิยาย ซึ่งมีจำนวนถึง 38 เรื่อง หลายเรื่อง เช่น จุฬาทรีคุณ เล็บครุฑ เพชรพระอุมา และศิวารাত্রี มีความโดดเด่นเฉพาะตัว อย่างที่จะหานักเขียนอื่นในแนวเดียวกันมาเทียบเคียงได้ยาก

“พนมเทียน” เป็นนักฝัน เขาถึงสามารถใช้จินตนาการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีความรอบรู้และประสบการณ์อันหลากหลายเป็นพื้นฐาน งานเขียนของเขาจึงมีหลายประเภทหลายแนว คือ มีทั้งประเภทจินตนิยาย อาชญนิยาย นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน แนวผจญภัย แนวพาฝัน ตลอดจนสาระนิยาย คุณลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของเขา คือ การใช้ภาษาด้วยลีลาอันงดงามและให้ภาพที่คมชัด งานของเขาจึงส่งผลสืบเนื่องไปถึงการสร้างงานศิลปะแขนงอื่นเช่น ละครวิทยุ ละครเวที ตลอดจนเพลงประกอบละครเวที โดยเฉพาะเรื่อง จุฬาทรีคุณ นั้น เป็นที่ยอมรับกันมาตลอด 5 ทศวรรษ นอกจากเรื่อง จุฬาทรีคุณ จินตนิยาย เรื่อง ศิวารাত্রี ของ “พนมเทียน” ยังเป็นแรงบันดาลใจให้ “สกลวรรณ” นำ ศิวารাত্রี มาเขียนเป็นร้อยกรองยาวกว่า 30,000 คำกลอน โดยอาศัยความงามแห่งภาษาร้อยแก้วของ “พนมเทียน” เป็นพื้นฐาน

งานเขียนของ “พนมเทียน” มิได้เพียงแต่พาผู้อ่านเข้าไปสู่โลกแห่งจินตนาการที่มีแต่ความบันเทิงใจ หากอ่านอย่างพิถีพิถันจะเห็นได้ว่าผู้เขียนยึดถือหลักการมนุษยธรรมอย่างมั่นคงเขาเห็นว่าโลกและชีวิตดำรงอยู่ด้วยมนุษยธรรม สันติภาพและภราดรภาพอันเป็นอุดมการณ์ของมนุษยชาติ ผลงานของเขาจึงให้ทั้งความสำเร็จอารมณ์และคุณค่าแห่งสาระที่แผ่เร้นอยู่เบื้องลึก “พนมเทียน” ได้สร้างสรรค์ผลงานทางวรรณศิลป์ที่งดงามและมีคุณค่าประทับใจผู้อ่าน ต่างรุ่นต่างวัย และต่างสถานภาพ มาเป็นเวลายาวนานเกือบครึ่งศตวรรษ

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ จึงได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช 2540

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

ประวัติชีวิตและผลงาน

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ นามปากกา "พนมเทียน" ปัจจุบันอายุ 69 ปี เกิดเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2474 ที่บ้าน ตระกูลวิเศษสุวรรณภูมิ ถนนปากน้ำ ตำบลตะลุมพีน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เป็นบุตรคนที่ 4 ของขุนวิเศษสุวรรณภูมิ และนางสะอาด นายฉัตรชัย สมรสกับนางมณีรัตน์ และนางสมิตรา วิเศษสุวรรณภูมิ (มณีรัตน์สมิตรา เดวี) มีบุตร 4 คน คือ

1. นายจักรินทร์ วิเศษสุวรรณภูมิ
2. นายชินวร วิเศษสุวรรณภูมิ
3. นางละอองดาว ปิ่นแก้ว
4. นายวิษณุฉัตร วิเศษสุวรรณภูมิ

นายฉัตรชัย เริ่มเรียนหนังสือเมื่ออายุครบ 5 ขวบ ที่โรงเรียนเขมะสิริอนุสรณ์ จากนั้นย้ายไปเรียนที่โรงเรียนประสารอักษร และโรงเรียน วันรับสิน จบชั้นประถมปีที่ 4 เมื่อ พ.ศ.2484 แล้วเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนวัดสุทธิวารามจบชั้น ม.1 พอดีเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงอพยพกลับมาเรียน ม.2 และ ม.3 ที่โรงเรียนแจ้งประกาศการ ที่บ้านเกิดเดิม อ.สายบุรี เมื่อจบ ม.3 ได้ขึ้นมาเรียนต่อ ม.4 และ ม.5 ที่โรงเรียนเบญจมราชูทิศ อ.เมือง จ.ปัตตานี พอดีสงครามสงบจึงกลับมาเรียนต่อในชั้น ม.5 และ ม.6 ที่โรงเรียนวัดสุทธิวารามตามเดิม เมื่อ พ.ศ.2489 เข้าเรียนต่อในชั้นเตรียมอักษรศาสตร์ ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จบชั้นมัธยมปีที่ 7 เมื่อ พ.ศ.2492 และเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนพลตำรวจระยะหนึ่ง จากนั้นเข้าทำงานบริษัทประกันชีวิต จนถึง พ.ศ.2494 ลาออก แล้วเดินทางไปศึกษาวิชาภาษาสันสกฤต ที่คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบอมเบย์ ประเทศอินเดีย จบการศึกษาเมื่อปี พ.ศ.2498

บ้านตระกูลวิเศษสุวรรณภูมิ เป็นบ้านที่สะสมหนังสือไว้มากมาย ทั้งวรรณคดีไทย วรรณคดีต่างประเทศ หนังสือและวารสารต่างๆ ทำให้ นายฉัตรชัย มีนิสัยรักการอ่าน การค้นคว้า มาตั้งแต่เด็ก เขาเริ่มอ่านหนังสือประเภทเรื่งรมย์มาตั้งแต่อายุ 7 ขวบ และในช่วงอายุ 12 ขวบ ได้เริ่มอ่านหนังสือวรรณคดี ของไทยจำนวนมาก เช่น รามเกียรติ์ พระอภัยมณี ฯลฯ ซึ่งการอ่านหนังสือมากนี้เองที่ทำให้ นายฉัตรชัย เกิดความรู้สึกรักอยากเขียนหนังสือเองบ้าง

พ.ศ.2489 ขณะที่นายฉัตรชัย มีอายุได้ 16 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม เขาเริ่มเขียนนวนิยายเรื่อง **เห่าดง** เป็นเรื่องแรกโดยเขียนต้นฉบับไว้ในสมุดจดวิชาประวัติศาสตร์ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้อ่าน และต่อมามีอีกหนึ่งปี เขาก็เริ่มเขียนนวนิยาย **จุฬาทรีคุณ** โดยเขียนไว้ในสมุดจดงานเช่นเคย

นายฉัตรชัย ได้นำต้นฉบับนวนิยายเรื่อง **จุฬาทรีคุณ** ไปเสนอขายตาม สำนักพิมพ์ต่างๆ แต่เนื่องจากเป็นนักเขียนหน้าใหม่ที่ยังไม่มีใครรู้จัก สำนักพิมพ์จึงปฏิเสธและบรรณาธิการหนังสือบางฉบับแนะนำเขาควรเขียนเรื่องสั้นไปให้พิจารณามากกว่าที่จะเขียนนวนิยาย

จากคำแนะนำของบรรณาธิการ นายฉัตรชัย จึงหันมาเขียนเรื่องสั้น แต่เขาก็ต้องผิดหวัง เพราะเมื่อนำเรื่องสั้นกลับไปให้พิจารณาปรากฏว่า ถูกปฏิเสธอีกครั้ง แต่เขาก็ไม่ท้อแท้กลับมามานะเขียนเรื่องส่งไปยังสำนักพิมพ์อื่นๆ อยู่อย่างสม่ำเสมอ

วันหนึ่ง นายฉัตรชัย ได้นำต้นฉบับนวนิยายเรื่อง **จุฬาทรีคุณ** ไปให้ครูแก้ว อัจฉริยะกุล หรือ "แก้วฟ้า" ราชาละครวิทยุในขณะนั้น เมื่อครูแก้วได้อ่านแล้วชอบใจ จึงทำเป็นละครวิทยุให้คณะสุนทรภรณ์แสดง ทำให้นวนิยายเรื่อง **จุฬาทรีคุณ** เป็นที่รู้จักของผู้ฟังจำนวนมาก เขาจึงเริ่มมีชื่อเสียงขึ้นมาบ้าง ในฐานะผู้เขียนบทประพันธ์ และมามีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้นในปี พ.ศ.2492 เมื่อครูแก้ว ได้นำนวนิยายเรื่อง **จุฬาทรีคุณ** มาทำเป็นละครเวที แสดงที่ศาลาเฉลิมไทย โดยคณะลูกไทย ทำให้นวนิยายเรื่อง **จุฬาทรีคุณ** และนามปากกา "แก้วฟ้า-พนมเทียน" มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จอย่างน่าชื่นชม

เมื่อมีชื่อเสียงขึ้นมาบ้างแล้ว นวนิยายที่เขียนเป็นเรื่องแรกคือ **เรื่องเห่าดง** ซึ่งใช้ชื่อนามปากกาว่า "**พนมเทียน**" จึงได้รับการพิมพ์เผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ เพลินจิตรรายวัน จากการเป็นคนที่มีจินตนาการสูง สร้างเรื่องได้สนุกสนาน ตื่นเต้น ทำให้ผลงานของนายฉัตรชัยเป็นที่นิยมของนักอ่านอย่างกว้างขวาง และตีพิมพ์เผยแพร่ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ จำนวนมาก เช่น เพลินจิตร เดลิเมล์ สยามสมัย นพเก้า สายฝน ศรีสยาม จักรवाल บางกอกสกุลไทย สตรีสาร ฯลฯ

นายฉัตรชัย ได้สร้างสรรค์ผลงานเขียนไว้หลายประเภท ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น และสารคดี ดังนี้

ประเภทนวนิยาย

นายฉัตรชัย มีผลงานเขียนเฉพาะนวนิยายประมาณ 38 เรื่อง แทบทุกเรื่องเป็นที่นิยมของนักอ่าน หลายเรื่องมีผู้นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ เรื่องที่มีชื่อเสียงและเด่นเป็นพิเศษ คือ **เรื่องเล็บครุฑ เพชรพระอุมา และ ศิวาราตรี**

นายฉัตรชัย ถือหลักว่าผลงานของเขา นอกจากให้ความบันเทิงแล้วจะต้องมีสาระด้วย. นวนิยาย ของเขามีหลายแนว ได้แก่ เล็บครุฑ เพชรพระอุมา ทิวาราตรี จุฬาทรีคุณ ละอองดาว สกาวเดือน กงกรรม ก้อนอุษาสาธ กัลปิงหา กว่าชีวิตนี้จะสิ้น กุหลาบไฟ ดาวประดับใจ เด็กเสเพล ทางเสื่อผ่าน ทิวาถวิล ทูตนรก บาปสวาท ปฐพีเพลิง พรานทรชน ภูตสีชมพู มัจจุราชสีรุ้ง มัสยา รัตติกัลยา รัตติกาลยอดรัก สาวฆาตกร ล่าพระกาฬ แวมมยุรา สิงห์สังป่า เหา่แดง ไอ้ดำมหากาฬ ฯลฯ

ประเภทเรื่องสั้น

ผลงานประเภทเรื่องสั้นของนายฉัตรชัย มีน้อยเพียง 12 เรื่อง ได้แก่ เลขานุการณี ลีอดตะรี บาปผิด นางนั้นชื่อเทวีกินา รอไปก่อนมนุษยธรรม ไอ้กรุงเทพเมืองฟ้าอมร เรื่องหมาหมา จากหลายๆ มุม คุณรู้ไหมครับว่าเขาสร้างหนังสือกันอย่างไร จับโป๊พบเขียน เขาใช้หนังสือสุดท้าย และหลุมระเบิด

ประเภทสารคดี

ผลงานประเภทสารคดีของ นายฉัตรชัย จะให้ทั้งสาระและประสบการณ์ตรง ได้แก่ ไอ้ดำมหากาฬ เมื่อคุณหมอลงป่า ไอ้ลายแห่งบางกลาง ช้องหมู เหล็กไหล โลภก็ยี่สุตร เพศคู่ คู่มือการใช้อาวุธปืน สารพันปัญหาปืน รายงานการทดสอบปืนด้วยภาพ ศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า ผ่านปืน

รางวัลที่ได้รับ

นายฉัตรชัย เคยได้รับรางวัลตุ๊กตาทอง ในฐานะเจ้าของบทประพันธ์ยอดเยี่ยมจาก ภาพยนตร์เรื่อง เด็กเสเพล

นามปากกา

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ ใช้นามปากกาในการเขียนหนังสือ ดังนี้

1. "พนมเทียน" ใช้เขียนนวนิยายและเรื่องสั้น
2. "รพินทร์" ใช้เขียนเรื่องเกี่ยวกับศาสตร์ลึกลับของฮินดู
3. "ก้อง สุรกานต์" ใช้เขียนตอบปัญหาต่างๆ ไป
4. "ฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ" ใช้เขียนเรื่องเกี่ยวกับตำราอาวุธปืน

ปัจจุบันนายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ อยู่บ้านเลขที่ 2 ซอย 7 หมู่บ้านสวนแหลมทอง 2 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทร. 314-7067

การประเมินคุณค่าผลงานของ นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ สร้างผลงานในนามปากกา “พนมเทียน” มาเป็นเวลาเกือบครึ่งศตวรรษแล้ว เพราะจินตนิยายเรื่องแรกของเขาเริ่มเขียนตั้งแต่ผู้เขียนยังไม่บรรลุนิติภาวะ และนับจากนั้นมา ผลงานของเขาก็ปรากฏแพร่หลายเป็นที่นิยมของผู้อ่านตลอดมา โดยเฉพาะงานนวนิยายซึ่งมีจำนวนถึง 38 เรื่อง และหลายเรื่องในจำนวนนี้มีความโดดเด่นเฉพาะตัวยากที่จะหานักเขียนอื่นในแนวเดียวกันมาเทียบเคียงได้ เช่น จุฬาทรีคุณ เล็บครุฑ เพชรพระอุมา และศิวารตรี

ฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ เขียนนวนิยายเรื่องแรกคือ **เห่าตง** ให้เพื่อนๆ นักเรียนอ่านตั้งแต่เมื่อเป็นนักเรียนมัธยม อายุ 16 ปี งานเขียนชิ้นแรกนี้สะท้อนให้เห็นชัดเจนถึงจินตนาการของวัยรุ่นที่รักการต่อสู้ รักความโลดโผนตื่นเต้นและชื่นชมความเป็นวีรบุรุษในแนว “นักเลง” ตามรสนิยมของวัยรุ่นสมัยนั้น (2489) แม้ว่าจะงานเขียนชิ้นนี้จะต้องรอถึง 8 ปี กว่าจะได้ตีพิมพ์เผยแพร่ แต่ก็ยังเป็นผลงานที่บ่งบอกถึงแนวทางและมีมือในการสร้างสรรค์จินตนาการของผู้เขียนซึ่งมีประสบการณ์การอ่านอย่างเอาใจจริงเอาใจ ไม่ว่าจะจะเป็นวรรณคดีไทย หรือวรรณคดีต่างประเทศ ตลอดจนหนังสือและวารสารต่างๆ เท่าที่จะมีและจะหาอ่านได้

ประสบการณ์จากการอ่านและจินตนาการของ ฉัตรชัย ปรากฏชัดเจนในงานชิ้นที่สองของเขาคือ **จุฬาทรีคุณ** ซึ่งผู้เขียนกล่าวว่า ได้แรงบันดาลใจมาจากวรรณคดีในชั้นเรียน เรื่อง กามนิด กลวิธีการใช้ภาษาที่งดงามในงานจินตนิยายเรื่องนี้ ส่งผลสืบเนื่องไปถึงการสร้างงานศิลปะต่างแขนงคือ ละครวิทยุ ละครเวที และเพลงประกอบละคร **จุฬาทรีคุณ** อันโด่งดัง แม้ว่าทั้งละครวิทยุละครเวที และเพลงชุดดังกล่าว จะเป็นผลงานสร้างสรรค์จากฝีมือของ แก้ว อัจฉริยะกุล หรือ “แก้วฟ้า” แต่บทละครและเนื้อเพลงแต่ละเพลงล้วนมีที่มาจากถ้อยคำอันงดงามด้วยศัพท์ ด้วยลีลาโวหาร และจินตภาพของผู้เขียนจินตนิยาย **จุฬาทรีคุณ** ในนามปากกา “พนมเทียน” ด้วยวัยเพียง 17 ปี นั้นเอง

จินตนาการที่ผนวกเข้ากับประสบการณ์และถ่ายทอดออกมาด้วยลีลาภาษาอันงดงามนี้เป็นคุณสมบัติเด่นในงานเขียนของ “พนมเทียน” เขาเพิ่มพูนประสบการณ์ทั้งที่เป็นประสบการณ์ตรงจากการเรียนในโรงเรียนตำรวจ จากงานเลขานุการบริษัทเยอรมัน งานบริษัทประกันชีวิต รวมทั้งความชำนาญในการใช้อาวุธปืน การเข้าป่าล่าสัตว์ ตลอดจนจนถึงการเลือกไปเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยที่อินเดีย ในสาขาอักษรศาสตร์โดยเฉพาะภาษาสันสกฤต ซึ่งทำให้เขาสนใจและสร้างสมความรู้อย่างลึกซึ้งทั้งในแง่ภาษา ศิลปวัฒนธรรมและปรัชญาตะวันออก

ความรู้และข้อมูลอันหลากหลายนี้ เป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการสร้างผลงานชิ้นต่อๆ มาไม่ว่าจะเป็นในนวนิยายต่อสู้ในเชิงนักเลง ตำรวจและเหล่าร้ายมิฉะฉิน เช่น **เล็บครุฑ**

กุหลาบไฟ กงกรรม ลำพระกาฬ พรานทรชน นวนิยายแนวผจญภัย เช่น เพชรพระอุมา อันถือได้ว่าเป็นชิ้นเอกคู่นามปากกา “พนมเทียน” หรือ นวนิยายแนว จิตวิญญาณอย่าง ภูตสีชมพู รัตติกาลยอด รัตติกัลยา รวมไปถึงแนวรักหวาน เช่น มัสยา ละอองดาว สกาวเดือน แวมยุรา และงานแนวสะท้อนสังคมอย่าง เด็กเสเพล ซึ่ง “พนมเทียน” ได้รับรางวัลตุ๊กตาทองในฐานะ บทประพันธ์ภาพยนต์ยอดเยี่ยม งานเหล่านี้ล้วนมีที่มาจากชีวิตและการเรียนรู้ของผู้เขียน อย่างแท้จริงมิใช่จินตนาการเพื่อฝันอย่างเลื่อนลอยไร้รากฐาน

จากรากฐานความรู้ดังกล่าว ทำให้ “พนมเทียน” สามารถรังสรรค์จินตนาการของเขา ออกมาเป็นภาพที่คมชัด มีมิติและความเคลื่อนไหวที่สมจริง สมเหตุสมผลตามนิยามของนวนิยาย ตัวละครเด่นๆ ของ “พนมเทียน” จึงสะท้อนบุคลิกลักษณะ ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม ตามความชัดเจนในชีวิตของผู้เขียน จนเสมือนหนึ่งมีชีวิตของตนเอง ไม่ว่าจะเป็น ชีพ ชูชัย นายตำรวจในปราบทรชน (เล็บครุฑ) รพินทร์ ไพรวลัย อดีตนายตำรวจตระเวนชายแดน แงชาย อักษรศาสตร์บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยบอมเบย์ ในปราบของกระหริ่งกองโจรกู้ชาติ (เพชรพระอุมา) จักรกฤษณ์ ดอกเตอร์สาขาปรัชญาและเทววิทยา (รัตติกาลยอดรัก และ รัตติกัลยา) แม้กระทั่งตัวละครหญิงอย่าง ม.ร.ว.ดารินทร์ (เพชรพระอุมา) กาทหลง (กงกรรม) และตัวละคร ในจินตนิยายอย่างเจ้าหญิงดาราราย (จุฬาทรีคูณ) เจ้าชายทฤษฎันต์ เวชยันต์ และ ทัสสยุ (ศิวาราตรี) ตัวละครของเขาจึงเด่นชัดในมโนภาพของผู้อ่านและทำให้เกิดความผูกพัน เมื่อนวนิยายเหล่านี้ ไปปรากฏเป็นภาพยนตร์ ละครเวที ละครโทรทัศน์ ผู้ชมจึงติดตามและนิยม ชมชื่นผู้แสดงดุจเดียวกับ ความชื่นชอบตัวละครที่มีอยู่ในบทประพันธ์เดิม

นวนิยายของ “พนมเทียน” มิได้เพียงแต่พาผู้อ่านเข้าไปสู่โลกจินตนาการที่มีแต่ ความบันเทิงใจ หากยังได้รับสาระความรู้และข้อเท็จจริงที่ผู้แต่งสอดแทรกเข้าไว้อย่างพอเหมาะ ข้อมูลความรู้สาระที่อาจเข้มข้นหรือหนักแน่นเกินไปสำหรับนวนิยาย เขาจะเสนอออกมาในรูปของ งานสารคดี บทความและคอลัมน์ต่างๆ เช่น เรื่องอาวุธปืน ศิลปะการต่อสู้ เรื่องป่าดงพงไพร ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับความรู้ปรัชญาตะวันออก เช่น โลกียสูตร เพศคู่ งานเหล่านี้ปรากฏใน นามปากกาต่างๆ กัน เช่น “รพินทร์” “ก้อง สุรกานต์” และในชื่อจริงคือ ฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ ผลงานประเภทนี้ได้รับความสนใจจากผู้อ่านเฉพาะกลุ่มไม่น้อยไปกว่า งานนวนิยายที่กล่าวมาแล้ว

ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้เหล่านี้ยังทำให้ประจักษ์ชัดว่า แม้นวนิยายของ “พนมเทียน” บางเรื่องจะมีเนื้อหาละม้ายคล้ายคลึงกับงานรุ่นเก่า เช่น เพชรพระอุมา ที่แนวเรื่องคล้ายงาน ของ เซอร์ไรเดอร์ แฮกการ์ด เช่น สมบัติพระศลี หรือ สาวสองพันปี และ “พนมเทียน” เองก็เคยกล่าวว่าเขาได้รับอิทธิพลมาจากงานเขียนหลายเรื่อง แต่บุคลิกและ

รายละเอียดของตัวละครที่โดดเด่นตลอดจนกลวิธีการสร้างเงื่อนไขและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ดึงดูดใจผู้อ่านล้วนเป็นผลมาจากความรู้จริงของผู้เขียน งานของเขาจึงมีลักษณะเฉพาะตัว มีความคิดริเริ่ม ดังเช่น การไรหส์สประจำตัว "666" ของ ซิฟ ชูชัย ใน เล็บครุฑ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนรหัส "007" ของสายลับ เจมส์ บอนด์ ในชุดอาชญาวิทยาสายลับของ เอียนเฟลมมิง

ในแง่ความรู้จริงและความประณีตการใช้ภาษานั้น ฝีมือของ "พนมเทียน" ปรากฏเด่นชัดในเรื่อง ติวราตรี ซึ่งผู้เขียนตั้งใจกลั่นกรอง ทั้งการเลือกใช้คำศัพท์ บทพรรณนาและบรรยายโวหารยามเช้าว่า

"อรุโณทัยไขสว่างเรืองรองส่องพิภพ สาดรังสีโยภาสอบอุ่น ปงสัญลักษณ์แห่งทิวาลอดโกรกกรวยของซอชั้นศิลารายลงมายังชะง่อนผาอันเป็นที่พำนักนอนของมนุษย์สองและม้าสอง เมื่อรัตติกาล อันมืดมิดที่ผ่านมา อุปมาประหนึ่งฉากอันดำสนิทที่ถูกคลี่คลายออกจากกัน" และอีกตอนหนึ่ง กล่าวถึงคุณลักษณะของชายชาตินักรบ

"การด่วนปลิดชีวิตของตนเองเพื่อจะหนีเสียให้พ้นความทุกข์ทรมานความยากแค้นแสนเข็ญ ความอัดอั้นตันใจ หรือความวิปโยคอาดูรเหล่านี้ ชอบที่จะเป็นสมบัติคนฉลาดแลไร้สติปราชญ์แลปัญญาชนยอมตำหนิเหยียดหยาม ทว่าการเสียสละชีวิตตนเอง เพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ สัจธรรม และอำนวยผลดีให้ปรากฏขึ้นแก่หมู่คณะและวงศ์วาน เป็นวิสัยของชายชาตินักรบจะพึงกระทำ"

ผู้เขียนเลือกสรรคำที่มีลีลาเหมาะเจาะ ได้อารมณ์และเนื้อความตรงที่ต้องการ เพื่อให้ผู้อ่านติดตามเนื้อเรื่องและอารมณ์ของตัวละครได้โดยไม่ยึดเยื้อนาเบื่อหน่าย การใช้ภาษาในจินตนิยายนั้นถือได้ว่าผู้เขียนต้องมีฝีมืออย่างแท้จริง ลักษณะ ภาษากรวิร้อยแก้ว ในงานชิ้นนี้ เป็นแรงบันดาลใจให้ "สกลวรรณ" นำ ติวราตรี มาเขียนเป็นร้อยกรองยาวกว่า 30,000 คำกลอน โดยอาศัยความงามแห่งภาษาร้อยแก้วนั่นเองเป็นพื้นฐาน ทำนองเดียวกับที่ "แก้วฟ้า" สร้างงานเพลงชุด จุฬาทรีคุณขึ้นมาจากจินตนิยายเรื่องเดิมของนักเขียนผู้มีวัยเพียง 17 ปี

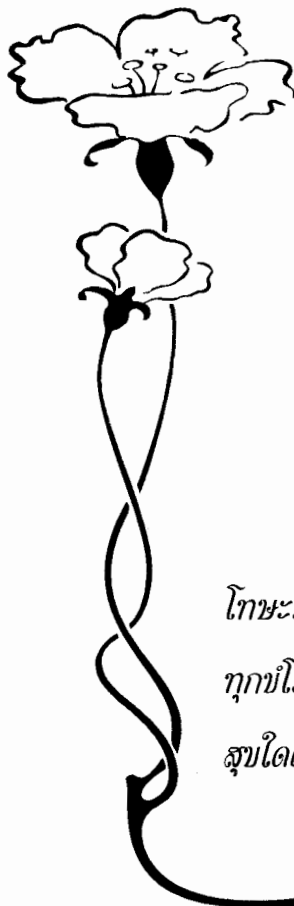
โลกแห่งจินตนาการอันโลดโผนตื่นเต้น บางครั้งน่าสะพรึงกลัว และบางครั้งอ่อนหวานในงานนวนิยายของ "พนมเทียน" นั้น หากอ่านอย่างพินิจพิचारาก็จะเห็นได้ว่าผู้เขียนยึดหลักการมนุษยธรรมอย่างมั่นคง เขาเห็นว่าโลกและชีวิตดำรงอยู่ด้วยมนุษยธรรม สันติภาพและภราดรภาพอันเป็นอุดมการณ์ของมนุษยชาติ ตัวละครของเขาอาจมีชีวิตโลดโผน ตื่นเต้น แต่ก็ดำเนินอยู่ในวิถีชีวิตที่สัมพันธ์กับมนุษย์อื่นๆ เช่นเดียวกับในโลกของความจริง ไม่มีตัวละครใดเป็นบุคคลสำคัญอยู่เพียงลำพัง มหาเศรษฐีและยาจกในเรื่องของเขาจึงเดินอยู่บนถนนสายเดียวกัน และมักมีความสัมพันธ์กันในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ตำรวจและผู้ร้ายอาจต้องประสบปัญหาชีวิตที่คล้ายคลึงกัน และยากที่จะต้องตัดสินใจ บ่อยครั้งที่ผู้เขียนจะ

แฝงคำเตือนผู้อ่านให้สำเหนียกอันตรายของการขาดความเอื้ออาทรต่อกันในสังคม ผลงานของ “พนมเทียน” จึงให้ทั้งความสำเร็จอารมณ์ และคุณค่าแห่งสาระที่แฝงอยู่เบื้องลึก ประจักษ์โครงการกระดูกที่เป็นแกนอยู่ภายในร่างกายอันประกอบด้วยเลือดเนื้อบริบูรณ์

จากประวัติชีวิตและผลงานดังกล่าว คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติให้ นายจักรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช 2540 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2540

เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2541 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นที่ 4 ชื่อ จตุตถดิเรกคุณาภรณ์ เพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์สกุลสืบไป.

นตุ ถิ ราศสไม อคคิ

นตุ ถิ โทสสไม กลิ

นตุ ถิ ขนุ ธสวา ทุกขา

นตุ ถิ สน.ติปรั สุขั

ไพไดหรือเราร้อน กวากาม

โทษะวัภมากความ โทษให้

ทุกขโรครวนราม ขันห้า โหดแฮ

สุขใดเกินสงบได้ ห่อนให้ มิเห็นฯ